

kjer je

$$b = \frac{i\hbar\Delta t}{2m\Delta x^2}, \quad a = -\frac{b}{2}, \quad d_j = 1 + b + \frac{i\Delta t}{2\hbar} V_j.$$

Dobili smo torej matrični sistem, ki ga moramo rešiti v vsakem časovnem koraku, da iz stanja Ψ^n dobimo stanje Ψ^{n+1} . Matrika $\mathbf{A}$ in vektor Ψ imata kompleksne elemente, zato račun najlažje opraviš v kompleksni aritmetiki plavajoče vejice (`#include <complex>`).

Naloga: Spremljaj časovni razvoj začetnega stanja

$$\psi(x, 0) = \sqrt{\frac{\alpha}{\sqrt{\pi}}} e^{-\alpha^2(x-\lambda)^2/2}$$

v harmonskem potencialu $V(x) = \frac{1}{2} kx^2$, kjer je $\alpha = (mk/\hbar^2)^{1/4}$, $\omega = \sqrt{k/m}$. Analitična rešitev je koherentno stanje

$$\psi(x, t) = \sqrt{\frac{\alpha}{\sqrt{\pi}}} \exp \left[-\frac{1}{2} \left(\xi - \xi_\lambda \cos \omega t \right)^2 - i \left(\frac{\omega t}{2} + \xi \xi_\lambda \sin \omega t - \frac{1}{4} \xi_\lambda^2 \sin 2\omega t \right) \right],$$

kjer je $\xi = \alpha x$, $\xi_\lambda = \alpha \lambda$. Postavi $\hbar = m = 1$ in parametre $\omega = 0.2$, $\lambda = 10$. Krajevno mrežo vpni v interval $[x_0, x_{N_x}] = [-40, 40]$ z $N_x = 300$ podintervali. Nihajni čas v izbranih enotah je $T = 10\pi$. Stanje opazuj do časa $t = 10T$ in ustrezno prilagodi časovni korak Δt (napravi nek kompromis med natančnostjo računa in časovno potratnostjo).

Opazuj še razvoj gaussovskega valovnega paketa

$$\psi(x, 0) = (2\pi\sigma_0^2)^{-1/4} e^{ik_0(x-\lambda)} e^{-(x-\lambda)^2/(2\sigma_0^2)}$$

v prostoru brez potenciala ($V(x) = 0$). Postavi $\hbar = 1$, $m = 1/2$, $\sigma_0 = 1/20$, $k_0 = 50\pi$, $\lambda = 0.25$ in območje $[x_0, x_{N_x}] = [-0.5, 1.5]$ ter $\Delta t = 2\Delta x^2$. Časovni razvoj spremljaj, dokler težišče paketa ne pride do $x \approx 0.75$. Analitična rešitev je

$$\psi(x, t) = \frac{(2\pi\sigma_0^2)^{-1/4}}{\sqrt{1 + i\hbar t/(2m\sigma_0^2)}} \exp \left[\frac{-(x-\lambda)^2/(2\sigma_0^2) + ik_0(x-\lambda) - i\hbar k_0^2 t/(2m)}{1 + i\hbar t/(2m\sigma_0^2)} \right].$$

Dodatna naloga: Z uporabljenim približkom za drugi odvod reda $\mathcal{O}(\Delta x^2)$ dobimo tridiagonalno matriko. Z diferencami višjih redov dobimo večdiagonalno (pasasto) matriko, a dosežemo tudi večjo krajevno natančnost. Diference višjih redov lahko hitro izračunaš v Mathematici s funkcijo

```
FD[m_,n_,s_] := CoefficientList[Normal[Series[x^s Log[x]^m, {x, 1, n}]/h^m], x];
```

kjer je m red difference (odvoda), n je število intervalov dolžine $h = \Delta x$, ki jih upošteva difference, in s število intervalov med točko, kjer difference računamo, in levim robom "šablone". Koeficiente druge difference dobimo na primer takole: `FD[2, 2, 1]`.

Tudi korakanje v času je mogoče izboljšati z uporabo Padéjeve aproksimacije za eksponentno funkcijo, glej [1]. (To je "dodatna dodatna" naloga.)

Literatura

[1] W. van Dijk, F. M. Toyama, Phys. Rev. E **75** (2007) 036707.